

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 20.9.2012
COM(2012) 527 final

2012/0253 (COD)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Beschikking nr. 574/2007/EG om het cofinancieringspercentage van het Buitengrenzenfonds te verhogen voor bepaalde lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden op het gebied van hun financiële stabiliteit

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

De aanhoudende financiële en economische crisis zet de nationale overheidsfinanciën verder onder druk en dwingt de lidstaten hun begroting in te krimpen. Een soepele uitvoering bewerkstelligen van de programma's die zijn vastgesteld in het kader van de vier fondsen van het algemeen programma "Solidariteit en beheer van de migratiestromen" (hierna "de fondsen" genoemd), is dan ook een bijzonder belangrijk middel om geld in de economie te injecteren.

Vaak verloopt de tenuitvoerlegging van die programma's echter moeizaam wegens liquiditeitsproblemen als gevolg van begrotingsbeperkingen; deze leiden er dikwijls toe dat de uitgaven fors moeten worden teruggeschroefd, waardoor de problemen bij aanhoudende crisis toenemen. Dit geldt in het bijzonder voor de lidstaten die het zwaarst door de huidige crisis zijn getroffen en die financiële bijstand hebben ontvangen in het kader van een programma van het Europees financieel stabilisatiemechanisme (EFSM), uit de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit (EFSF) of via bilaterale leningen, voor de eurolanden, dan wel het betalingsbalansmechanisme, voor niet-eurolanden. Tot op heden hebben zes landen – waaronder Griekenland, dat vóór de oprichting van het EFSM ook financiële bijstand heeft ontvangen in de vorm van bilaterale leningen – verzocht om financiële bijstand in het kader van de verschillende steunmechanismen en met de Commissie overeenstemming bereikt over een macro-economisch aanpassingsprogramma. Deze zes landen zijn Hongarije, Roemenië, Letland (via het betalingsbalansmechanisme), Portugal, Griekenland en Ierland (via het EFSM, het EFSF of bilaterale leningen). Er zij op gewezen dat de programma's voor Hongarije en Letland respectievelijk in 2010 en begin 2012 zijn verlopen.

Om te waarborgen dat de lidstaten die gebruikmaken van een financiële steunregeling (en andere lidstaten die nog te maken krijgen met dergelijke bijstand) de in het kader van de fondsen vastgestelde programma's blijven uitvoeren en de betalingen voor projecten voortzetten, wordt voorgesteld de Commissie toe te staan om het EU-cofinancieringspercentage voor deze landen te verhogen voor de periode waarin zij financiële steun ontvangen uit een van de steunmechanismen in het kader van de financieringsinstrumenten. Door deze maatregel krijgen de lidstaten meer financiële middelen ter beschikking en wordt het gemakkelijker om de programma's ter plaatse ten uitvoer te blijven leggen.

- **Algemene context**

Het is duidelijk dat de verscherping van de financiële crisis in sommige lidstaten aanzienlijke gevolgen heeft voor de reële economie, onder meer wegens de geaccumuleerde schuldenlast en de moeite die de regeringen hebben om tegen redelijke kosten geld op de markt te lenen.

De Commissie is allesbehalve bij de pakken gaan neerzitten en heeft verschillende voorstellen gedaan om zo goed mogelijk te reageren op de huidige financiële crisis en de sociaaleconomische gevolgen ervan. Haar drie voorstellen ter zake zijn aangenomen. Het eerste voorstel strekt tot herziening van Verordening (EG) nr. 1083/2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal

Fonds en het Cohesiefonds, om de bijdrage van de Unie die middels tussentijdse betalingen en saldobetalingen wordt uitgekeerd, met ten hoogste tien procentpunten boven de huidige maxima te verhogen (Verordening (EU) nr. 1311/2011 van 13 december 2011). Het tweede voorstel strekt tot herziening van Verordening (EG) nr. 1698/2005 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling, teneinde de bijdrage uit het fonds te verhogen tot 95 % in de regio's die uit hoofde van de convergentiedoelstelling voor steun in aanmerking komen, in de regio's in de ultraperifere gebieden en op de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee, en tot maximaal 85 % in andere regio's (Verordening (EU) nr. 1312/2011 van 19 december 2011). Het derde voorstel strekt tot herziening van Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad inzake het Europees Visserijfonds, om de bijdrage van de Unie die middels tussentijdse betalingen en saldobetalingen wordt uitgekeerd, met ten hoogste tien procentpunten boven de huidige maxima te verhogen (Verordening (EU) nr. 387/2012 van 19 april 2012).

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Volgens artikel 16 van Beschikking nr. 574/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 mei 2007 tot instelling van het Buitengrenzenfonds voor de periode 2007-2013 als onderdeel van het algemene programma „Solidariteit en beheer van de migratiestromen” mag het EU-cofinancieringspercentage van ondersteunde acties in beginsel niet meer dan 50% bedragen. Artikel 16 bepaalt ook dat dit EU-cofinancieringspercentage kan worden verhoogd tot 75 % indien de betrokken lidstaat onder het Cohesiefonds valt of de actie betrekking heeft op specifieke prioriteiten die zijn vastgesteld in de strategische richtsnoeren.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de Unie**

Het voorstel is in overeenstemming met andere voorstellen en initiatieven die de Commissie als reactie op de financiële crisis heeft vastgesteld.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

Er zijn geen externe belanghebbenden geraadpleegd.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Er hoefde geen beroep te worden gedaan op externe deskundigheid.

- **Effectbeoordeling**

Dankzij dit voorstel zal de Commissie hogere cofinancieringspercentages kunnen toepassen voor de landen die gebruikmaken van een van de steunmechanismen.

Er hoeven geen aanvullende begrotingsmiddelen te worden vrijgemaakt, aangezien de jaarlijkse nationale toewijzing uit de fondsen ten bate van de landen en de programma's voor de programmeringsperiode 2007-2013 niet zal veranderen.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van het voorstel**

Voorgesteld wordt artikel 16 van Beschikking nr. 574/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad te wijzigen om het mogelijk te maken het EU-cofinancieringspercentage voor de nationale programma's in het kader van het Buitengrensfonds met 20 procentpunten te verhogen, mits de betrokken landen gebruikmaken van een van de steunmechanismen.

Wanneer is besloten om een lidstaat financiële bijstand te verlenen uit hoofde van een van de steunmechanismen, mag de lidstaat bij de Commissie een ontwerp-jaarprogramma of ontwerp van herzien jaarprogramma indienen waarin het verhoogde EU-cofinancieringspercentage wordt toegepast.

Een lidstaat mag het verhoogde EU-cofinancieringspercentage alleen toepassen als hij ten tijde van het indienen van zijn ontwerp-jaarprogramma of ontwerp van herzien jaarprogramma al gebruikmaakt van een van de steunmechanismen. Als een actie van een specifiek jaarprogramma echter eenmaal door de EU wordt gefinancierd volgens het verhoogde percentage, dan blijft dit het geval tot het eind van de subsidiabiliteitsperiode van het betrokken jaarprogramma, of de lidstaat nog van een van de steunmechanismen gebruikmaakt of niet.

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag is Beschikking nr. 574/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 mei 2007 tot instelling van het Buitengrenzenfonds voor de periode 2007-2013 als onderdeel van het algemene programma "Solidariteit en beheer van de migratiestromen". Deze beschikking is gebaseerd op het beginsel van gedeeld beheer tussen de Commissie en de lidstaten en omvat bepalingen voor het programmeringsproces, alsmede regelingen voor het programmabeheer (inclusief het financiële beheer), het toezicht, de financiële controle en de evaluatie van de projecten.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Het voorstel is in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel doordat het ertoe strekt via de fondsen meer steun te verlenen aan bepaalde lidstaten die – mede door structurele binnenlandse problemen en het internationale economische en financiële klimaat – in ernstige moeilijkheden verkeren, met name wat hun economische groei en financiële stabiliteit betreft, en die een oplopend tekort en een verslechterende schuldenpositie of een vertraagde economische groei kennen. Tegen deze achtergrond moet op EU-niveau een tijdelijk mechanisme worden vastgesteld op grond waarvan de Europese Unie een hoger cofinancieringspercentage kan toepassen voor haar bijdrage in gecertificeerde uitgaven in het kader van de fondsen.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Het behelst namelijk verregaande maatregelen om meer steun uit de fondsen te verlenen aan lidstaten die te maken hebben met moeilijkheden of ernstige dreiging van grote moeilijkheden als gevolg van buitengewone gebeurtenissen die de lidstaten niet in de hand hebben en die vallen onder de voorwaarden van Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad (houdende

instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme (EFSM)), om diezelfde redenen financiële bijstand ontvangen uit de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit (EFSF) dan wel het Europees stabiliteitsmechanisme (ESM), of die te maken hebben met moeilijkheden of ernstige dreiging van moeilijkheden met betrekking tot hun betalingsbalans en die vallen onder de voorwaarden van Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad. Dit zou ook gelden voor Griekenland, dat financiële bijstand heeft ontvangen in het kader van een akkoord tussen de kredietverstrekkers en de leningsovereenkomst van de eurozone.

- **Keuze van instrument**

Voorgesteld instrument: besluit.

Andere instrumenten zouden om de navolgende redenen ongeschikt zijn.

De Commissie heeft de manoeuvreerruimte onderzocht die het wettelijk kader biedt, en acht het in het licht van de tot op heden opgedane ervaring nodig om wijzigingen van de beschikking voor te stellen. Het doel van deze herziening is de cofinanciering van acties te vergemakkelijken, zodat deze sneller kunnen worden uitgevoerd en het effect van de investeringen op de reële economie ook sneller intreedt.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Er is geen effect op de vastleggingskredieten, aangezien geen wijziging wordt voorgesteld van de maximumbedragen voor financiering uit de fondsen, als vastgesteld in de jaarprogramma's voor de programmeringsperiode 2007-2013.

Het voorstel laat zien dat de Commissie bereid is om de lidstaten bij te staan in hun pogingen om de financiële crisis aan te pakken. Dankzij de wijzigingen zullen de betrokken lidstaten de middelen ontvangen die nodig zijn om projecten te ondersteunen en het herstel van de economie kracht bij te zetten.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Beschikking nr. 574/2007/EG om het cofinancieringspercentage van het Buitengrenzenfonds te verhogen voor bepaalde lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden op het gebied van hun financiële stabiliteit

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Beschikking nr. 574/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 mei 2007¹ is het Buitengrenzenfonds voor de periode 2007-2013 ingesteld als onderdeel van het algemene programma „Solidariteit en beheer van de migratiestromen” en zijn verschillende EU-cofinancieringspercentages bepaald voor acties die uit het fonds worden ondersteund.
- (2) De ongeken­de wereldwijde financiële crisis en economische neergang hebben de economische groei en de financiële stabiliteit ernstig geschaad, en de financiële, economische en maatschappelijke omstandigheden in verscheidene lidstaten beduidend verslechterd. Bepaalde landen ondervinden ernstige moeilijkheden of dreigen deze te ondervinden, met name wat betreft hun financiële en economische stabiliteit, waardoor hun tekort oploopt, hun schuldenpositie verslechtert en hun economische groei wordt bedreigd, waarbij het internationale economische en financiële klimaat de situatie nog verergert.
- (3) Hoewel reeds belangrijke maatregelen zijn genomen om de negatieve effecten van de crisis tegen te gaan, zijn de gevolgen van de financiële crisis voor de reële economie, de arbeidsmarkt en de samenleving als geheel op grote schaal voelbaar. De druk op de nationale financiële middelen neemt toe en er moeten snel verdere stappen worden genomen om die druk te verlichten door zoveel en zo goed mogelijk gebruik te maken van EU-financiering.

¹ PB L 144 van 6.6.2007, blz. 22.

- (4) Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten² bepaalt dat de Raad in geval van moeilijkheden of ernstig dreigende moeilijkheden in de betalingsbalans van een lidstaat die niet aan de euro deelneemt, financiële ondersteuning op middellange termijn moet verlenen.
- (5) Bij Beschikking 2009/459/EG van de Raad³ is dergelijke financiële bijstand verleend aan Roemenië.
- (6) Op 9 mei 2010 stelde de Raad een compleet pakket maatregelen vast, met a) een verordening van de Raad houdende instelling van het Europees financieel stabilisatiemechanisme⁴ op grond van artikel 122, lid 2, van het Verdrag, en b) de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit (EFSF) voor de verlening van financiële bijstand aan lidstaten uit de eurozone die in moeilijkheden verkeren als gevolg van buitengewone omstandigheden die deze lidstaten uit de eurozone niet kunnen beheersen, teneinde de financiële stabiliteit te waarborgen van zowel de eurozone in haar geheel als die van de afzonderlijke lidstaten die daarvan deel uitmaken.
- (7) Bij Uitvoeringsbesluiten 2011/77/EU⁵ en 2011/344/EU⁶ van de Raad is financiële bijstand uit het Europees financieel stabilisatiemechanisme verleend aan respectievelijk Ierland en Portugal. Deze landen hebben ook middelen ontvangen uit de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit.
- (8) Het akkoord tussen de kredietverstrekkers (Intercreditor Agreement) en de leningsovereenkomst (Loan Facility Agreement) voor Griekenland, die zijn gesloten op 8 mei 2010, zijn op 11 mei 2010 in werking getreden. Op 12 maart 2012 hebben de ministers van Financiën van de 17 lidstaten van de eurozone dit eerste programma onderbroken en een tweede programma voor financiële bijstand aan Griekenland goedgekeurd. Er is besloten om dit tweede programma te financieren door middel van de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit en ook het resterende deel van de bijdrage van de eurozone in het kader van het eerste programma daaruit te betalen.
- (9) Op 2 februari 2012 hebben de ministers van Financiën van de 17 lidstaten van de eurozone het Verdrag tot oprichting van het Europees stabiliteitsmechanisme ondertekend. Op grond van dat verdrag, dat volgt op Besluit 2011/199/EU van de Europese Raad van 25 maart 2011 tot wijziging van artikel 136 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met betrekking tot een stabiliteitsmechanisme voor de lidstaten die de euro als munt hebben⁷, wordt het Europees stabiliteitsmechanisme bij zijn inwerkingtreding medio 2012 het belangrijkste instrument voor financiële ondersteuning van lidstaten in de eurozone. Derhalve dient bij het onderhavige besluit reeds rekening te worden gehouden met het Europees stabiliteitsmechanisme.

² PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1.

³ PB L 150 van 13.6.2009, blz. 8. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Besluit 2010/183/EG van de Raad (PB L 83 van 30.3.2010, blz. 19).

⁴ PB L 118 van 12.5.2010, blz. 1.

⁵ PB L 30 van 4.2.2011, blz. 34.

⁶ PB L 159 van 17.6.2011, blz. 88.

⁷ PB L 91 van 6.4.2011, blz. 1.

- (10) In zijn conclusies juicht de Europese Raad van 23 en 24 juni 2011 het voornemen van de Commissie om te zorgen voor sterkere synergieën tussen het kredietprogramma voor Griekenland en de fondsen van de Unie toe en ondersteunt hij de inspanningen om Griekenland meer in staat te stellen de middelen van de Unie aan te spreken teneinde de groei en de werkgelegenheid te stimuleren door zich opnieuw te richten op het verbeteren van het concurrentievermogen en het scheppen van werkgelegenheid. In deze conclusies toonde de Europese Raad zich tevens ingenomen met het uitgebreide programma voor technische bijstand aan Griekenland dat door de Commissie in samenwerking met de lidstaten is opgesteld, en zegde hij zijn steun hiervoor toe. De onderhavige wijziging van Beschikking nr. 574/2007/EG maakt deel uit van dit streven naar meer synergie.
- (11) Gelet op de buitengewone omstandigheden, is Verordening (EG) nr. 1083/2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 1311/2011 om het mogelijk te maken het in het kader van de structuurfondsen en het Cohesiefonds toegepaste cofinancieringspercentage te verhogen voor lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden wat betreft hun financiële stabiliteit⁸. Voor deze landen is een vergelijkbare benadering gevolgd in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (Verordening (EU) nr. 1312/2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1698/2005)⁹ en in het kader van het Europees Visserijfonds (Verordening (EU) nr. 387/2012 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1198/2006)¹⁰. Deze lidstaten dienen op dezelfde wijze te worden gesteund in het kader van de vier programma's die voor de periode 2007-2013 zijn vastgesteld als onderdeel van het algemeen programma "Solidariteit en beheer van de migratiestromen", namelijk het Buitengrenzenfonds, het Europees Terugkeerfonds, het Europees Vluchtelingenfonds en het Europees Fonds voor de integratie van onderdanen van derde landen (hierna "de fondsen" genoemd).
- (12) De fondsen bieden de lidstaten belangrijke hulp bij het aangaan van grote uitdagingen op het gebied van migratie, asiel en buitengrenzen, zoals de ontwikkeling van een alomvattend Europees immigratiebeleid, teneinde het concurrentievermogen en de sociale cohesie van de Unie te versterken en een gemeenschappelijk Europees asielstelsel tot stand te brengen.
- (13) Om de EU-financiering op het gebied van migratie, asiel en buitengrenzen te vereenvoudigen en de lidstaten meer middelen ter beschikking te kunnen stellen voor de uitvoering van hun jaarprogramma's in het kader van de fondsen, dient te worden geregeld dat het EU-cofinancieringspercentage in het kader van de fondsen tijdelijk en zonder gevolgen voor de programmeringsperiode 2014-2020 met een bedrag gelijk aan twintig procentpunten meer dan de huidige cofinancieringspercentages wordt verhoogd voor lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden wat hun financiële stabiliteit betreft. Dit betekent dat de jaarlijkse nationale toewijzing uit de fondsen overeenkomstig de basisbesluiten onveranderd blijft, terwijl de nationale cofinanciering dienovereenkomstig wordt verminderd. Lopende jaarprogramma's zullen moeten worden herzien in het licht van de wijzigingen die voortvloeien uit de toepassing van het verhoogde EU-cofinancieringspercentage.

⁸ PB L 337 van 20.12.2011, blz. 5.

⁹ PB L 339 van 21.12.2011, blz. 1.

¹⁰ PB L 129 van 16.05.2012, blz. 7.

- (14) Een lidstaat die wil gebruikmaken van het hogere cofinancieringspercentage dient de Commissie een schriftelijke verklaring te doen toekomen en daar zijn ontwerp-jaarprogramma of ontwerp van herzien jaarprogramma aan toe te voegen. In zijn verklaring dient de betrokken lidstaat te verwijzen naar het betrokken besluit van de Raad of naar een ander relevant besluit op grond waarvan de lidstaat in aanmerking komt voor het verhoogde EU-cofinancieringspercentage.
- (15) De ongeken­de crisis op de internationale financiële markten en de economische achteruitgang hebben de financiële stabiliteit van verscheidene lidstaten ernstig geschaad. Aangezien een snelle reactie nodig is om de effecten op de economie als geheel tegen te gaan, dient dit besluit zo spoedig mogelijk in werking te treden.
- (16) Beschikking nr. 574/2007/EG dient derhalve te worden gewijzigd. Verwijzingen naar artikel 16 van Beschikking nr. 574/2007 of naar het daarin vastgestelde EU-bijdragepercentage dienen geacht te worden betrekking te hebben op het herziene artikel 16 en op het – eventueel verhoogde – EU-bijdragepercentage.
- (17) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van het Schengenacquis die valt onder de in artikel 1, punten A en B, van Besluit 1999/437/EG van 17 mei 1999 van de Raad inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie met de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de verdere ontwikkeling van het Schengenacquis¹¹.
- (18) Wat Zwitserland betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A en B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, gelezen in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad betreffende de sluiting van die overeenkomst namens de Europese Gemeenschap¹².
- (19) Wat Liechtenstein betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop de Zwitserse Bondsstaat wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied dat is bedoeld in artikel 1, punten A en B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, gelezen in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol¹³.
- (20) Volgens het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gehechte Protocol betreffende de positie van

¹¹ PB L 176 van 10.07.1999, blz. 31.

¹² PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1.

¹³ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19.

Denemarken neemt Denemarken niet deel aan de aanneming door de Raad van overeenkomstig titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie voorgestelde maatregelen, met uitzondering echter van "maatregelen tot bepaling van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum of (...) maatregelen betreffende een uniform visummodel". Aangezien dit besluit een ontwikkeling van het Schengenacquis inhoudt, dient Denemarken overeenkomstig artikel 4 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad een besluit heeft genomen over een voorstel of een initiatief tot uitwerking van het Schengenacquis uit hoofde van de bepalingen van titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, te beslissen of het dit besluit in zijn nationale wetgeving zal omzetten.

- (21) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis en het daarop volgende Besluit 2004/926/EG van de Raad van 22 december 2004 betreffende de toepassing door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland van de bepalingen van het Schengenacquis. Het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan.
- (22) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis. Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan,

HEBBEN HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 16, lid 4, van Beschikking nr. 574/2007/EG wordt vervangen door:

‘4. De bijdrage van de Unie aan ondersteunde projecten, wat betreft acties in de lidstaten in de zin van artikel 4, bedraagt ten hoogste 50 % van de totale kosten van een specifieke actie.

De bijdrage van de Unie kan worden verhoogd tot 75 % voor projecten die betrekking hebben op specifieke prioriteiten die zijn vastgesteld in de in artikel 20 bedoelde strategische richtsnoeren.

Het percentage van de bijdrage van de Unie wordt in de lidstaten die onder het Cohesiefonds vallen, verhoogd tot 75 %.

De bijdrage van de Unie mag met 20 procentpunt worden verhoogd, mits de betrokken lidstaat bij het indienen van zijn ontwerp-jaarprogramma overeenkomstig artikel 23, lid 3, van

dit besluit, of van zijn ontwerp van herzien jaarprogramma overeenkomstig artikel 23 van Beschikking 2008/456/EG van de Commissie*, voldoet aan een van de volgende voorwaarden:

- a) hij ontvangt financiële bijstand op middellange termijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad**;
- b) hij ontvangt financiële bijstand overeenkomstig Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad*** of hij ontvangt vóór de inwerkingtreding van die verordening financiële bijstand van andere lidstaten uit de eurozone;
- c) hij ontvangt financiële bijstand overeenkomstig de intergouvernementele overeenkomst tot instelling van de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit of het Verdrag tot instelling van het Europees Stabiliteitsmechanisme.

De betrokken lidstaat legt de Commissie samen met zijn ontwerp-jaarprogramma of zijn ontwerp van herzien jaarprogramma een schriftelijke verklaring voor om te bevestigen dat hij aan een van de in de vierde alinea, onder a), b) of c), bedoelde voorwaarden voldoet.

Ook wanneer een project in de loop van de tenuitvoerlegging van het betrokken jaarprogramma niet meer voldoet aan een van de in de vierde alinea, onder a), b) of c), bedoelde voorwaarden, mag de cofinanciering volgens het verhoogde percentage worden voortgezet.

* PB L 167 van 27.06.2008, blz. 1.

** PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1.

*** PB L 118 van 12.5.2010, blz. 1.”.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter